

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 424/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. H., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 48/98 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. novembra 2009 doručená sťažnosť A. H. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 48/98 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka požadovala okrem vyslovenia porušenia označeného základného práva aj priznanie finančného zadosťučinenia v sume 20 000 €.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na jej odmietnutie ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný sťažnosťou (§ 49 a nasl. zákona o ústavnom súde) a najmä jej petitom. Ústavný súd preto v danej veci pri predbežnom prerokovaní veci vzhľadom na viazanosť návrhom na začatie konania posudzoval namietané porušenie uvedeného základného práva sťažovateľky iba vo vzťahu k tomu porušovateľovi, ktorého označila v sťažnosti, t. j. vo vzťahu k okresnému súdu.

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh a overenia aktuálneho stavu sťažnosťou napadnutého konania na okresnom súde zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 30 C 48/98 bolo skončené rozsudkom okresného súdu z 25. januára 2007 (v písomnom vyhotovení rozsudku je omylom nesprávne uvedený rok 2006, pozn.), ktorý nadobudol právoplatnosť 28. marca 2007 a vykonateľnosť 3. apríla 2007.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. novembra 2009 sťažovateľka namieta porušenie označeného základného práva v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 48/98, ktoré právoplatne skončilo 28. marca 2007. S poukazom na to možno konštatovať, že sťažnosť bola nepochybne podaná po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené nebolo už dôvodné zaoberať sa argumentmi, ktorými sťažovateľka zdôvodňovala namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v napadnutom konaní.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2009